

ŠESTÁK

**Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinicích
číslo 7/2 vydáno pro vnitřní potřebu - 1.června 2006, nákladem 70 výtisků**

Parawesterniáda 27.5.2006

Oddílová rada

Oddílový archiv fotek, který vedeme pečlivě od roku 1998, obsahuje asi 540 akcí. Zabírá na zvláštním disku počítače skoro 58 Gb a obsahuje přes 70.000 fotografií! Z tohoto množství je i několik fotografií fakt dost dobrých. Důkazem toho je, že mnohé z nich byly publikovány v časopisech Kmen, Skauting, Skautský svět, Junák, Světýlko, ... a to nepočítáme „samizdatové“ plátky jako je Stoupa hlásí a ŠESTÁK :-). Na titulních stránkách časopisu Junák se naše fotografie objevily zatím celkem 3x - v roce 2001, 2002 a 2003.

V sobotu 6.5.2006 se konala už po sedmé pohodová akce ŠPACÍR. Trasa: Vsetín – Filka – Makyta – Kohůtko – Velký Javorník – Makovský průsmyk – Třeštík – Vysoká – Soláň – Tanečnice – Vsacký Cáb – Vsetín měřila rovných 100km. Cílem ŠPACÍRU je pokusit se trasu ujit za 24 hodin. Nejedná se o žádný závod! Soupeří se s vlastní vůlí, odolností a jinými těžko předvídatelnými faktory. Do účasti či pomoci při organizaci (start i cíl byl ve Skautském domě) se zapojila většina oddílů ze střediska. Mezi účastníky byli zahlédnuti: Tlampa, Elí, Pů, Beran, ...

Ve čtvrtek 4.května po 20:00 večer se uskutečnilo velké stěhování dešek z Kateřin na srub do Dinotic (díky tomu, že se nepodařilo dříve zajistit dodávku). Parta obětavců ve složení Fanta, Miris, Klíště, Zub, Irča, Martin a Dazul zvládla dvě jízdy a do postele se dostala až po půlnoci. Páteční školní a pracovní výkon asi podle toho taky vypadal :-). Dinotický srub vzkazuje: MOC DĚKUJU!

Během měsíce dubna 2006 navštívilo nové webové stránky 6.OS celkem 316 návštěvníků. Dazulovy stránky s mp3 vidělo 522 návštěvníků. Nový Pavůkův odkaz z oddílových stránek

Na **ŠESTÁKU č.72** se podíleli:
Dazul (6.OS), Medvěd, Kecka (6.OS),
Klíště (6.OS), Zub, Delfínek, Fijalka, Pajtaš,
Janina, Paddy, Pavůk, Pajtaš (36.OS),
Koča (1.D), LACHIM spol.s r.o. **Uzávěrka**
dalšího čísla ŠESTÁKU je v neděli
25.6.2006.

Narozeniny v červnu

8.6.1996 - Lenka B.

9.6.1980 - Janina

26.6.1988 - Kecka

ŠESTKY na jeho KOMIXY navštívilo v květnu 2006 celkem 229 návštěvníků (Pavůk vyvěsil na oddílové stránky několik svých fotokomixů. Během prvních necelých 20 hodin po vyvěšení se na ně podívalo 100 lidí!).

Při koncertu skupiny VRKOČ při Parawesterniádě si možná leckteří všimli, že famózní bubeník této skupiny měl na sobě červené tričko s logem STOUPA HLÁSÍ (střediskový časopis). Ano, jednalo se o člena 2.OS BLACBIRDS - Bejbu, který hraje též v country skupině Gympleři. Měl na sobě triko vydané k příležitosti stého čísla SH.

Na otevírání DBCB přijel hejtman Zlínského kraje Libor Lukáš (ODS), poslanec Petr Nečas (ODS), náměstek hejtmána Josef Slovák (ODS), poslanec Ludvík Hovorka (KDU-ČSL), starosta Vsetína Jiří Čunek (KDU-ČSL), místostarosta Vsetína Luboš Gajdůšek (KDU-ČSL), starosta Kateřin Antonín Mikšík..... Akce se dostala do zpravodajství České televize i českého rozhlasu, informoval o ní deník MF Dnes,

(Dazul) **Volby jsou tu. Budu upřímný - každý(á) plnoletý(á) ŠESTKAŘ(KA) ví koho URČITĚ volit NEMÁ.** Pokud to neví, pak byly ty moje roky v ŠESTCE naprosto zbytečné.

Nedokážu nikomu poradit koho volit má. Sám s tím mám problém - váhám mezi 2 parlamentními stranami a jednou stranou doposud neparlamentní. Ale co **vím určitě - k volbám půjdu** a jeden z těch tří lístků do volební urny vhodím.

Tímto neapeluji na vaši "občanskou povinnost", ale dovoluji vám se vašeho zdravého dospělého rozumu.

Má-li kdokoliv pocit, že mi za ta léta v ŠESTCE něco dluží, mohu jej ubezpečit, že se jej zbaví tím, že půjde v pátek (2.6.2006) nebo v sobotu (3.6.2006) **volit.**

*Denně zkoumám své počínání ze třech hledisek: Nebyl jsem nedůsledný v pomoci jiným ?
Nebyl jsem neupřímný při styku s přáteli ? Zúžitkoval jsem své vědomosti ? (Konfucius)*

Výhercem soutěžní otázky z čísla 71. není nikdo. Na číslo 737 249 211 nedorazila žádná správná odpověď. (Pro zvědavce uvádíme správnou odpověď zde: Irča alias Irena Drábková - na fotografii je nahoře první zleva).

Kdo je na této fotografii z šestkařského tábora v roce 1998?

Správnou odpověď pošli SMS na 737 249 211. První správná odpověď bude odměněna knihou ! Postava na fotografii je ze soutěže vyloučena !

Skaut

(Medvěd) Mnoho lidí si říká co to ten skaut je, co se tam dělá, proč se tam chodí a mnoho jiných otázek. Já si myslím že skaut je takové odpočínutí od školy nebo z práce. Dělá se v něm mnoho věcí, které přispívají k činnosti celého našeho oddílu a někdy i funkci obce. Skaut je takové vybití z celodenního sezení ve školních lavicích nebo z práce od počítače atd. Mnoho dětí si v dnešní době říká, že proč by tam měli chodit, co jim to přinese a k čemu jim to je? Já tvrdím, že ten kdo tam nebyl tak, že si vůbec o tom nemůže udělat takový obrázek jaký skaut ve skutečnosti je. Je to taková spíše relaxace. Přinese jim to mnoho věcí do života jako například dobré chování, naučí se základům první pomoci, aby když se někdy něco stane, tak aby věděli co dělat, naučí se vázat uzly a mnoho dalších skvělých věcí, ale hlavně vám přinese nové přátele, to bych řekl že je nejlepší. Myslím, že ani vás pořád nebaví sedět jenom u počítače a hrát si různé hry se kterých se stejně nic nenaučíte, ale které vás ještě zkazí. Já to píšu z vlastní zkušenosti a vím o čem mluvím. Tak to je můj názor na skaut. A jaký je tvůj názor? **Dokážeš odpovědět na otázku co je to vůbec ten skaut?**

Skaut(ka)-jako člen oddílu

(Medvěd) Myslíte si, že skaut je pouze ten, kdo si tak říká, nebo kdo si občas na sebe obleče kroj? Já myslím že ne. Skaut je člověk, který by se měl řídit podle skautských zásad, neboli podle desatera skautských přikázání, jako například být pravdomluvný, každý den udělat jeden dobrý skutek atd. Ale ani toto nejsou jediné věci podle kterých se skaut pozná. Skaut by měl navštěvovat aj pravidelně skautské akce. Měl by pomáhat mladším a slabším ne jenom ve skautě, ale i v normálním životě např: ve škole, venku když někdo někoho bije atd. To je podle mě správný skaut. **A co ty? Polož si otázku jestli si správný skaut(ka)?**

Šesták

(Medvěd) Myslíte si že Šesták je pouze nějaký obyčejný časopis?

Tak to se mýlíte, to není jenom normální časopis, ale je to oddílový časopis ve kterém se píše co a jak probíhá v oddílu a v celém středisku atd.

Prostě si myslím, že je to víc než jenom normální časopis a proto byste měli alspoh jednou za nějakou dobu napsat alspoh nějaký článek a ne, že Šesták dostanete, proletíte obrázky a ahoj, ale že se nad tímto zamyslíte.

Tábor

(Medvěd) Tak co budem dělat o prázdninách? Myslím, že takovou otázku si položil už každý z vás. Já bych řekl že ten, kdo může, by měl využít toho, že se dá někam jet bez nějaké moderní techniky, kde se spí ještě ve stanech a ne v chatkách kde je elektřina, topení a mnoho dalších vymožeností.

Řekl bych, že by si to měl každý alspůň jednou vyzkoušet, a že se mu to určitě zalíbí, pokud se bude chovat normálně a nebude chtít vyčnívat z davu. Takový tábor je hlavně o důvěře, někdo tam jede jenom protože ho někdo jiný přemluvil, ale to bych řekl, že může zůstat radši doma, protože to nebude z jeho vlastní hlavy a bude se tam s tím ohánět atd.

Já bych řekl, že ten, kdo jede na tábor, by si měl uvědomit jestli tam jede ze svojí vlastní vůle, nebo jenom z donucením, nebo z povinnosti. Já vím, že skaut je dobrovolný, ale když už se tam rozhodnete chodit, tak byste si měli uvědomit, že byste se měli aj jinak začít chovat.

Tábor je prostě taková rekreace v přírodě, odpočínutí od učitelů, od vedoucích z práce, od rodičů a od mnohých jiných. Tábor je vlastně takové uvolnění od všech starostí a i mnoho povinnosti. Tak to je můj názor na tábor a co ty? Položil si třeba otázku proč nejedeš letos na tábor?

(Janina) Všechno to bylo v tom jediném okamžiku. Zmizely hrčící nákladáky, pach města, spěchající lidé. Všechno to přehlušil vzdálený zvuk křoviňáku a vůně čerstvě posečené trávy. Hlavou mi okamžitě probíhá jeden obrázek za druhým... Šestá žací perut', bublavá Odra, světýlka v očích, stany v kruhu, denní křik, ticho při západu slunce, útržky rozhovorů, etapovek, vlajka na stožáru, večerka v kruhu nejbližších..... asi se těším.

Poslední týden

(Zub) Pravda, byl to náročný a hektický týden zakončený dvěma důležitými a náročnými akcemi. Nejen, že jsem musel v práci dělat přesčasy abych v termínu stihl zakázky kvůli páteční dovolené, ale potom doma chystat stejně jako každý rok věci na Parawesteniádu.

Když pak vstáváte v půl 5 ráno není to žádný med. A to už nemluvím o těch posledních třech dnech. Omlouvám se všem, kteří čekají článek z otevření DBCB, nebo Parawesterniády. Zatím jsem naplněn nějakým emočním, emotivním zmatkem a nedokážu z toho vytřídit to co chci.

Netvrdím, že jsou to emoce jen pozitivní. To bych neměl s psaním článku problém. Chci ještě toto. Omluvit se a poděkovat. Omlouvám se, že jsem byl nervózní, hlasitý a někdy i sprostý a že jsem vás nutil do práce a to tak aby jste makali moc a rychle. Ti co mě neznají a neví jak to u nás v ŠESTCE chodí, asi měli problém.

Na druhou stranu moc děkuju všem od světlušek a vlčat až po OS, ale i rodičům, kteří po tyto dny makali jak bylo potřeba. A opravdu teď nerozlišuju ty co byli místní, nebo přijeli ze Vsetína, ani bratia zo Slovenska a ani kamarády kauboje z Rýmařova, Týna, nebo z Vidče. Prostě **děkuju všem, protože bez vás by to nešlo.**

Mobil

(Medvěd) Mobilní telefon je pro většinu lidí v dnešní době už běžnou věcí, bez které si myslí, že se neobejde. Ale položme si otázku, opravdu je tomu tak?

Já bych řekl že ani ne. Vemte si to tak, že naše babičky a prababičky neměly mobilní telefon, a dorozuměli se pokaždé. Ten mobilní telefon je takové jak kdyby zkrácení času, když v dnešní době chcete ujednat nějakou schůzku, tak prostě vytočíte číslo a zavoláte, nebo napíšete SMS. Dříve to tak nebylo a museli ste si sednout na kolo nebo jít pěšky a říct to rovnou.

Tímto nechci aby se mobilní telefony přestaly používat, ale abyste omezily jejich používání hlavně před mladší generací, ať s toho nejsou taky zblblí tak jako my. Tak si to uvědomte že se i bez mobilu dá žít, a že to není tak důležité.

Když uvidíš dobrého člověka, snaž se vzít si z něho příklad, když uvidíš špatného, přesvědč se, že nemáš jeho chyby. (Konfucius)

Plachetnice La Vor

(Dazul) Že se naše středisko stalo majitelem plachetnice třídy Vaurien se už v ŠESTÁKU psalo. Na Parawesterniádě byla šéfem společnosti LACHIM spol.s r.o. (sponzorem plachetnice) dokonce pokřtěna - francouzsko moravským jménem „La Vor“.

Konstrukteřem byl francouz tehdejšího Vaurien dostal doby zájem o k cenové stoupá.

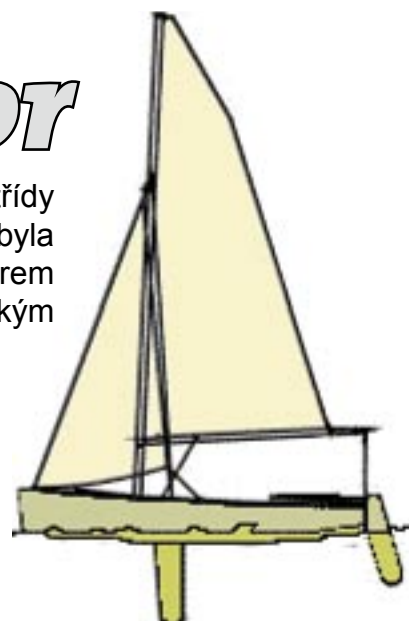
Středisko napůl r.o. koupilo Vaurien za cenu 14.000,- p o t ř e b a opravit.

N ě k t e r é proběhly,

tohoto typu plachetnice J.J.Herbulot. Do Československa se v roce 1963. Od této plachetnici vzhledem dostupnosti stále

s LACHIM spol.s starší plachetnici velmi dobrou Proto bude ji trochu

opravy už jiné nás čekají...

Délka: 4,08 m

Šířka: 1,47 m

Celk. hmotnost: 95 kg

Hlavní plachta: 5,60 m²

Kosatka: 2,50 m²

Spinakr: 8,10 m²

Naše první spuštění na vodu - v Březinách na Parawesterniádě.

Tábor STROJ ČASU

Oblečení na hru

(Kecka - 6.OS) Oblečení na tábor by mělo být ve stylu filmů Indiána Jones, Ztracený svět nebo Stroj času - doufám že aspoň něco z toho znáte.

Cérky suknu, nějakú košulku, klobouk, čepeček, šátek, gatě, košula, triko.

Ogaři - klobouk, čepec, bareť, klasické dědečkovské kalhoty, košula, bílá, hnědá, kožené pásky na rukou a nějaká somračka - brašna.

UPOZORNĚJU že záleží na každém kdo co si na sebe ušije, vyčaruje či koupí, ale podmínkou je, že nějaké OBLEČENÍ BUDE MÍT!!!

Zbraně na hru

Zbraně žádné - vyrobíme si je během etapovek na táboře, takže nemusíte sebou tahat žádné meče a štíty.

Informace k táboru

(Zub) Na tábor si jako každý rok bereme kola. Je proto nutné, aby měl každý svou přílbu, kolo v dobrém technickém stavu a minimálně základní vybavení (blatníky, přední a zadní blikače, světlo). Kola se budou shromažďovat v Kateřinické klubovně v těchto třech termínech: - po ukončovacím ohni

- v sobotu 1.7.2006 od 17 – 18.00h
- v pondělí 3.7.2006 od 17 – 18.00h

Na každé kolo a přílbu prosím nalepte lístek se jménem ať nejsou dohady čím je.

V těchto termínech si ti co jedou i na puťák mohou dovézt krabici s věcmi na stálý tábor.

Návštěvní den na táboře.

1. Přijďte do tábora pouze cestou od Budišova nad Budišovkou (Val. Mez. – Hranice – Vítkov – Budišov). Je to nejrychlejší a nej kvalitnější trasa.
2. Nejezděte přes VVP Libavá (poničené cesty, závory, porušení zákazů...)
3. Navštivte nás pouze o víkendu 15. – 16.7.

2006 – určitě budeme v táboře

4. V případě setkání s kontrolou (lesáci, vojenská policie.....) je nutné, aby jste věděli na jakém táboře vaše dítě je - Skautský tábor skautů z Kateřinice, Středisko Vsetín, vůdce tábora Petr Zubíček, Tábořiště č.6 – Ostrov u Odry, 3 km jihovýchodně od Starých Oldřůvek. Tyto informace by měly být pro kontrolu dostačující.

Na tábořišti budou moci rodiče ze soboty na neděli přespát (spacáky sebou, přenocovat můžete v táborovém hangáru nebo tee pee.

Odjezd na tábor

Autobusem 8.července 2006 v 6:50 z Kateřinice. Sraz v Ratiboři je v 7.00h.

Všechny věci budou sbaleny v jednom batohu, nikdo nic nepnese v ruce.

Na cestu si s sebou vezměte svačinu a pití. Nezapomeňte na okopírovanou kartičku pojišťovny a potvrzení o bezinfekčnosti. Na tábor jedeme v kroji!!!!

Předtáborovka 23.–25.6.2006

Sraz: v klubovně po oddílovce v 18.00h (Kateřinice)

S sebou: 250,-Kč, pracovní oblečení, nářadí – hrabě, motyky, ešus + lžička, spacák, karimatka + ostatní věci na klasickou dvoudenní výpravu.

Případné změny vám řekne váš rádce.

Nikdo nekráčí cestou středu, vím to. Moudří lidé jdou dál, hlupáci jdou sem. Moudří lidé chtějí udělat mnoho, hlupáci málo. Každý člověk pije a jí, ale málokdo dokáže ocenit chuť. (Konfucius)

SEZNAM VĚCÍ NA TÁBOR 2006:

Oblečení: kroj + šátek + turbánek – krojem se rozumí běžová skautská košile. Pro ty kteří ji ještě nemají: krojová košile se dá koupit v prodejně skautských potřeb v Zašové. Její cena je přibližně 420Kč + šátek 50Kč (světlušky a vlčata – žlutý, skauti a skautky - hnědý) a turbánkem. Kroje jsme schopni zajistit my – stačí nahlásit velikost a poslat peníze. kalhoty ke kroji – ne do gumy(rifle, manžestráky, kapsáče – barva by měla být zelená, černá, hnědá nebo modrá), náhradní dlouhé kalhoty – ne tepláky, kraťasy, ponožky, spodní prádlo, tričko s krátkým rukávem (oddílové, střediskové), tričko s dlouhým rukávem (košile), svetr nebo mikina, mantl nebo nepromokavá bunda, pokrývka hlavy (šátek, kšiltovka), oblečení na spaní (teplákovka), boty (1pevné, sandály), pláštěnka, plavky, kapesníky

Hygienické potřeby: zubní pasta + kartáček, hřeben, šampón, mýdlo, krém ruce a obličej, jelení lůj, repelent, stálé léky které užíváte po celý rok, osobní lékárnička – malá, ručník + osuška (nebo 2 ručníky)

Ostatní: ešus + lžička + plecháček hrníček, spacák + karimatka + celta (kdo má), malý batůžek, baterka + náhradní baterie, deník + tužka, malý kapesní nožik, sekyrka v obalu, KPZ, uzlovačka, PRUKAZ ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNY – okopírovaný odevzdat před táborem, peníze (něco málo na útratu), plátěný pytel na špinavé prádlo (stačí povlak od polštáře), šitíčko, KOLO + PŘILBA + OSTATNÍ VYBAVENÍ, oblíbená knížka

Všechny věci zabaleny v batohu. Nikdo neponese nic v ruce. Na tábor jedeme všichni v kroji! Poznámka pro rodiče: každé dítě je jiné a potřebuje jiné množství věcí.

Když víte, že jen 2 ruce nestačí...

(Koča - DBCB) Víkend ve znamení DBCB (páteční slavnostní otevření a sobotní Parawesterniáda) je za námi a již v klidu se můžu ohlédnout a říci... Březiny by to bez Tebe, Tebe ani Tebe nezvládly...

Právě mám otevřen soubor, který čítá neuvěřitelných 84 jmen. Nejde o seznam nájemníků malého činžovního domu, jak by se počtem mohlo zdát. Jde o lidičky, kteří se rozhodli věnovat kousek sebe Březinám, za což Vám patří velký dík. Na seznamu jste Vy všichni, kteří jste po nocích vymýšleli aktivity, celé odpoledne kreslili přáníčka, lepili vizitky, barvili šátky i obíhali sponzory... Vy všichni, kteří jste na místě do poslední chvíle připravovali, stavěli, uklízeli a o minutu později už rozdávali úsměvy a prováděli hosty. I díky Tobě řada hostů konečně ví, kde jsou Kateřinice a kdo jsou skauti ze 6.K... I díky Tobě si mohli děti na Parawesterniádě zakusit pocit vítězství na raftu, kladce i lanech...

A onen obyčejný, jmenný seznam se rázem rozplývá a mění ve 2 dny na které se nezapomíná a které by tu nebyly kdybys právě TY nepřiložil(a) své 2 ruce...

Březiny

(Medvěd) Co bych k nim mohl říci? Já myslím že skauti dělají mnoho správných věcí, a že se tentokrát rozhodli správně, když se pustili do něčeho takového, ve spolupráci s Míšou Pavlůskovou, mamkou od Máty, Máji, to stojí za zamyšlení.

Proč se do něčeho takového vůbec pustili? Já myslím, že je to přátelství, co je k tomu vedlo, a je mezi námi a hlavně by mělo být i mezi našimi hendikepovanými kamarády, kteří nemohou dělat takové věci jako my, ale v duši jsou takoví jako my.

Tak se teď zamyslete, nad tím kdo jste co udělali pro Březiny? Byli jste se tam alespoň na ně podívat? Já myslím, že už tam většina byla pomoci uklízet po té stavbě. To je asi vše co bych k tomuto zamyšlení hodnému činu řekl.

Ten, kdo ve velkých věcech nepřekračuje hranice si může dovolit bez obav velkorysost v maličkostech. (Konfucius)

Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde je zachycena téměř každá akce, která se v oddíle předchozí měsíc udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

(Zub) Byl to už tuším 4. kurz v pořadí a myslím i podle názoru ostatních, že to byl jeden z nejvydařenějších kurzů.

Sešlo sa nás v Kateřinickém kulturáku bezmála 30. Chtěl jsem to udělat venku, v Březinách, ale počasí nám nepřálo. V asi 2 hodinových intervalech jsme se střídali ve výuce s trikovým lasem a honáckým bičem. Myslím, že si každý zkusil co chtěl.

Nerad bych na někoho zapomněl, ale byli tam lidi z 6.K, 2.D, vsetínská světluška a ogaři z Hranic. S bičem mi pomáhal Dušan, takže tam byla zastoupena i veřejnost. Nejmladší účastník byl náš ogar Peťka, protože aj ten ví, že „laso točí“. Odpoledna přestalo pršet, tak jsme si šli aspoň na hodčku a půl zkusit hodit nožama a tomahawkem.

Na závěr, řeknu vám, že některé cívky sú šikovné na vŕsecko (myslím z toho westernu). A jestli ne na podzim, tak na jaro nanovo.

6.-8.5.2006

Akca ATRAKCA

(Klíště - 6.OS) Nastal den D - příjezd slovenských kamaradů.

Sobota ráno, sluníčko svítí do vyhrátých peřin a já místo v nich sedím na kole a řídím se k Ratibořské klubovně. Chvilu tam jen tak komunikuju, balíme svačiny do batohů a jelikož naši hoši mají vždycky času dost v závěru dobíháme na bus, kde už nás v celé parádě čekají slovenští bratři a vyrážíme směr Bňov - motorečky.

Mosím říct, že sem sa dlúho tak nevyblbla, potom pizza u Pepiša a aby sme ze sebe dostali ty kupy bahna vyrážíme vláčkem směr Vsetín lázně. Voda jak káfé a tobogán skoro prázdný. Sice se pak dostavila i mírná únava, ale po Janině baště všichni našli ztracenou energii. Pak sme sa šli podívat na místní vatra..... go home.

(Zub) Tož jak začat'. Jednoduše. Fanta Kulišák napsal grant, dostal peníze a my jsme je utratili. Jednoduché, že? Skoro jo, ale enom skoro. A co sa vlastně dělo?

Program byl nabitý až

našlapaný. Přijeli bratia zo Slovenska a užívali si spolu s našima a vsetínskýma roverama na všechkých možných atrakcäch. Z toho ta akca ATRAKCA. My jsme byli v nedělu v Rožnově. Dopoledňa bylo super. Natáhali jsme sa v Gibon parku (lanová dráha) opravdu jak ty opice.

Pak jsme chtěli jít na oběd a problém byl tu. Kdyby jsme enom tušili, že

v restauraci Ogarův dvůr vaříja rychlostí blesku, tak si to radši objednáme v sobotu. Za 3 hodky jsme aj pojedli, ale už jsme ve skanzenu skoro nestihli auta

Lučištník má něco společného s poctivým člověkem; když jeho šíp nezasáhne střed terče, hledá příčinu v sobě. (Konfucius)

veterány. Ještě nás čekala skvělá paní průvodkyně v Mlýnské dolině.

Mluvila s nama jak s blbečkama a možná kdyby to vykládala normálně, tak bysme si ju aj poslechli. Někteří museli jít víc

vpředu nebo víc vzadu, protože je to natolik rozesmávalo, že by aj výklad rušili.

Pak jsme sa stavili ještě na zmrzku na náměstí a hurá motorovů vlakovů sůpravů dom.

(Zub) „... A tak povídá Montovi, podívejte se, dobrý muži, a přitom na něj vohrnuje nos, kterej by neudělal hanbu ani mezkovi. Prej, popadněte tyhle kufry a trochu sebou mrskněte. Von to teda Monte chtěl zrovínka udělat, páč to byla vobyčejná slušnost. Jenomže ten „dobrej muž“ a to, jak to ten Anglán řek, ho úplně uzemnilo. Já se na to koukal a povídám si jejdajejda, tady z toho chlápka budou za chvíli poletovat ve větru kousíčky. Ale nic takovýho, Cal udělal Montovi předem kázání, a tak se Monte akorát párkrát kousl do kotníku a nechal to bejt. Hádám, že do chvíle, kdy dojezili na ranč, nechal bejt ještě pěknou řádku věcí...“

Cítil jsem se asi tak jak Monte Walsh v knížce „Muž se srdcem kovboje“. Překusovat dost nepříjemné až sprosté narážky od opilého strýca, který ani nebyl

oslavencem mě fakt nebavilo. Není lehké hrát chlapom o 2 generace starší. Sice jsem to tušil, ale byla to fakt síla. Řeknu vám, kdyby nás nepoprosil Karel Sušeň, který pro nás nemálo dělá, tak sa z tama seberu a vypadnu hned na začátku. Ale co, slíbili jsme to a tak jsme aj udělali. Nevím jak to viděl Radek, Dazul nebo Kikina, ale já jsem to viděl a cítil takto.

(Dazul) Byli jsme požádáni, abychom zahráli a zazpívali na narozeninách Karlova známého. Nikdy (tedy mimo otroctví v rámci dvouleté vojny) jsem jako „nájemný“ muzigant nevystupoval a tak tohle byla moje první zkušenost. Už vím, proč se říká „já nic - já muzikant“. První odpadla Kikina, pak Zub a tak jsme to pak táhli ve dvojku s brašulem. Nebyl to zbytečný večer - jsem bohatší o další životní zkušenost.

Není nic snazšího, než se setkat a spojit, těžší je zůstat a žít spolu v míru. (Konfucius)

13.-14.-5.2006 PRASE

(Klíště - 6.OS) S Mirů a Susedem sme se domluvili, že na Bařinku vyjedeme trochu dřív a dovezeme nějaké ty trámky do Dynotic. Tak v 6:00 No jo jenže když Mira řekne v 6:00, tak to je většinou o půl 7. Tak si natáčím budík o půl hodiny pozdějc. No co, ale Mira překvapil. Dostavil sa jak na sv.. na čas. Ale naštěstí sem nebyla brzda já nýbrž Sused, kterého sme teprv tahali z postele. Když se z ní konečně vyhrabal, nasedli sme do iveca a trada do Březin pro trámky a pak do Dynotic.

Měli sme sice zpoždění, ale na Bařinku sme sa dostali celkem v čas. Po pár vyprošťovacích zásahoch auta se šlo pracovat.

Asi sa toho nepoděľalo zrovna nejvíc, ale byla to taková pracovní pohoda. Svaly mě zas trochu narostly a už sem přišla aj na to proč su furt tak malá - no protože furt tahám nějaké těžké hebla a tím pádem mňa to zarážá do země :-). Měla sem v úmyslu tam přespat, ale

Roman se nabídl, že má místo v autě, tak sem toho využila a nocovala už ve svém pelišku.

(Dazul - 6.OS) I když se místo prasete opékala živáňská, nikomu to nevadilo. Smyslem večerní části akce PRASE je, abychom se potkali, pokláboslili, pojedli, popili a zazpívali

Byl jsem příjemně překvapen, že mimo aktivních členů našeho střediska, dorazili i navečer i ti se kterými se tak často nevidám - squadra ze starých čtverkařů - Lvíčat a taky Tempo s Křečkem.

Pozitivní byla i více než 50% účast 6.OS, méně pozitivní pak účast ŠESTKY. Zato Lvíčat bylo na Praseti až se zelený les modral od jejich oddílových triček :-)

Historicky prvně jsme na tomto PRASETI „legálně“ těžili z polomů dřevo na topení.

Ani večerní dešťové přeháňky nemohly pokazit můj pěkný pocit z této víkendové akce.

Ten, kdo každý den nepostoupil kupředu, ustoupil o krok. (Konfucius)

13.5.2006 13.5.2006 Okresní závody světlušek a vlčat

(Fijalka) Toto byly asi první sv + vl závody, na kterých sem byla, ale nebyla sem účastníkem. Bylo to takové zajímavé. Se světluškama sem vyjela jako na každou výpravu v 6.50 z Kačic do Raťáku. V autobuse sme potkali ještě Kecku a Chytrého, kteří jeli na brigádu na Báří. Z Kačic jely jen dvě vlčata a jedna světluška. V Raťáku jich nebylo o moc víc, byly čtyři. Tak sme jeli autobusem na rozcestí a tam sme přestoupili na vsetiňák, který jel směrem do Valu. Z Valu nás Irča poodvážela autem i s malým nedorozuměním do Hrachovce.

Dojeli sme k domečku, sešli z kopečku a octli se na nějakém tábořišti, kde sa to všecko konalo. Každý oddíl měl svůj stan. Tož komfort jak blázen. Naša spojená hlídka Raťák - Kačice startovala třetí ze třinácti nebo čtrnácti. Po slavnostním nástupu sme stihli za tu hodinu ještě pár her a pak už nám vyběhli a zmizeli za stromy.

S Bárou sme byly úplně nedočkavé a tak sme po doběhnutí 1. a 2. hlídky nedočkavě čekaly u mostku přes, který měli běžet. Náš rozhovor s Bárou u čekání vypadal asi tak nějak: „Stále nic. Pořád nic. No šak ta první hlídka přiběhla po 55 minutách to mají ještě čas, né?“ Chvilu nic a pak: „Slyším Máju! Fakt já nic neslyším, nezdálo sa ti to? Né, vím co slyším. To je nějaké divné, tak de sů. Nemysli si, že mám slyšiny, já ju fakt zas slyším! tož, ale kde sů? Někde blízko musijá být... Jé, Báro oni už tam sů, přiběhli

druhou stranou. Hahaha.“ Tak sme sa s našu hlídku přivítali, vyzpovídali je jaké to bylo, napapali a šli hrát naše hry, co nás napadly.

Tož blbly sme, jak malé s těma našima malošama. Pak za nama přišla i Irča a ta nás tam nejdřív pořádně přesladila a pak šla blbnout s náma. Pak sme sa se Zdendů a Ferdů přidali k vsetiňákům a pomohli jim hrát jich prašno fotbal. Ale, jak nás pozorovali ti organizátoři, tak si už asi mysleli, že už z toho fakt zcvoknem, tak nás naučili pár nových her např. Na blbečky, Blázný, Posílání proudu, či jak to bylo. Samé zajímavé věci.

A doběhla poslední hlídka. Převlékání do krojů. Učení se nových zajímavých propletenců od vsetiňských světlušek. A už je vyhlášení. Osmé místo v kategorii světlušek někdo, sedmé Kačice a tak to šlo k prvnímu místu, které vyhrály také malé cérečky z Valu.

No nic nebudte Kačice smutné příští týden jedem na finále Flotily a tam musíme vyhrát.

Sbalit věci. Kdo tu nechal ty papírky. Uklidte si je. A dem pryč. Kačice dete s náma na ledňáky. Jo my za chvílu přideme... Fial, co si dáváš? Dvě ruské zmrzliny... Tak já vezu Ratibořany na zastávku, já pro vás přijedu. Fial pod' se mňů na hůpačku. Fial víš, jak to bylo v Madagaskaru. Jé Irča už jede. Brambůrky v autě nejezte!... V Kačicách už prý prší... Tak ahoj Ferdo. Ahoj Irčo, Zdendo... Ahoj Májo!

Jsou tři druhy lidí, s nimiž je dobré se přátelit: lidé spravedliví, lidé upřímní a lidé, kteří se mnoho naučili. (Konfucius)

19.2.2006 - Oddílovka

(Kecka - 6.os) Dnešní oddílovka byla v Březinách měli jsme třídit dřevo. Nakonec jsme se rozhodli že ten bordel už stejně nepřeberem. Ale aspoň jsme nanosili kamínky na malování, sice jich mělo být jen 50ks ale čím víc tím líp.

Umyjeme je a jdeme hrát na muže a ženy. Cipískem to začalo a Cipísek měl taky

poslední babu. Abychom se posilnili tak Anita si připravila hru na čokoládu. Na startovní čáře se 20x zatočit s chobotem a utíkat pro čtvereček čokolády. Nejlepší pád měla Méďa, která hodila nádhernou šipku do bahna. A tak to pokračovalo s každým aj já jsem sa vyválala v bahně s čistýma dnešními gaťata.

Schůzka s rodiči - 19.5.2006

(Zub) Před schůzkou s rodiči jsem vždycky trochu nervózní, nikdy nevím co a jak. Tentokrát to ale dopadlo dobře. Buchty byly, rychlovarná konev v pohotovosti, jenom rodičů bylo málo..., ale to už tak bývá. Rodiče přišli čtyři (jako od čtyř členů), doufám,

že jsme za tu hodinu a půl, co jsme si povídali zodpověděli všechny jejich dotazy a řekli jim všechny důležité informace o táboře. Bylo to příjemné a rozhodně ne zbytečné povídání. Doufám, že na příští schůzce s rodiči se nás sejde víc, nebo alespoň tolik co teď.

Oddílová výprava Dinotice

20.5.2006

(Delfínek) Ráno se vzbudím 6:30, jdu si nachystat věci, nasnídat se, prostě to, co se po ránu dělá.

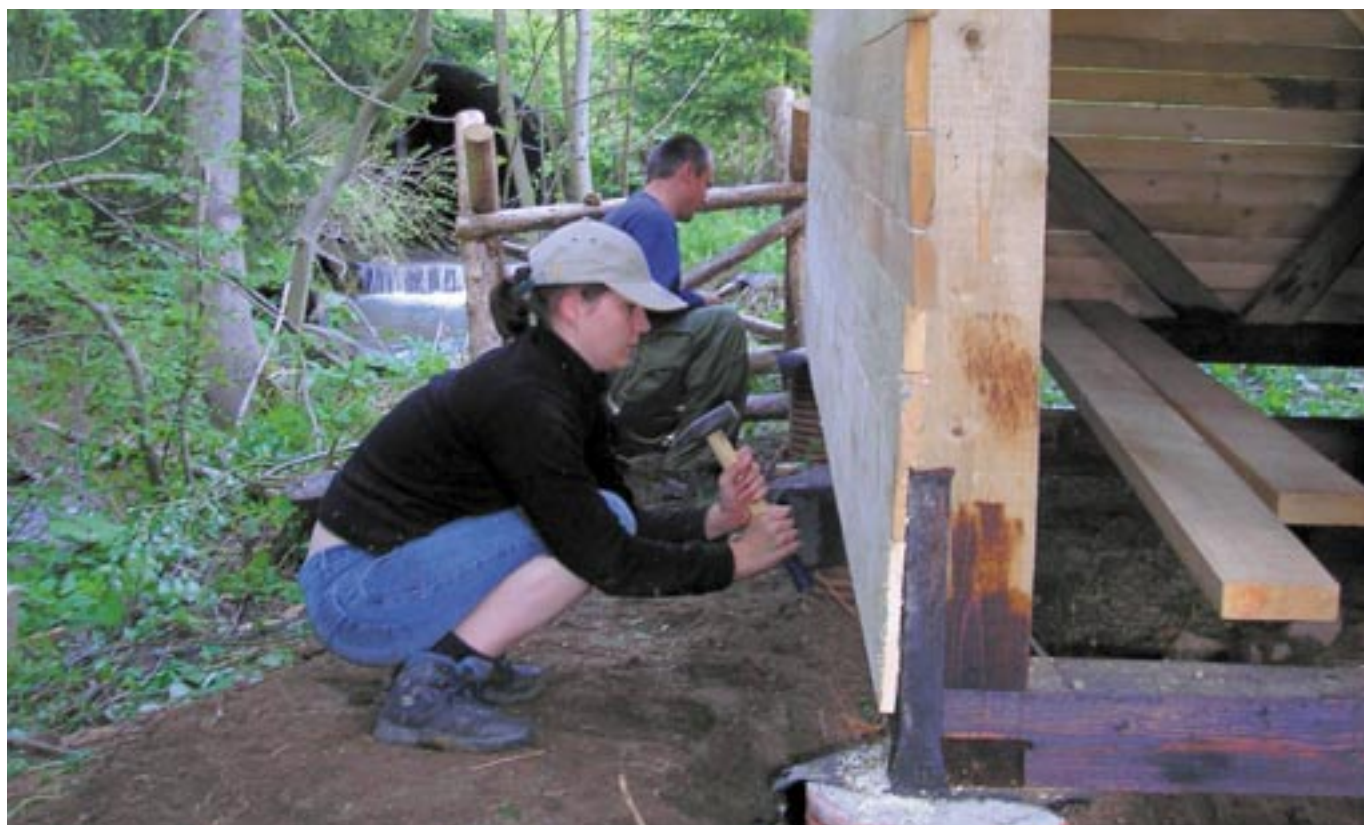
Jdu na zastávku a z Kačic přijel bus ze kterého vystoupil jen Radek s Kecku. Radoch si šel nakoupit a my jsme ho čekali venku. Potom za námá na zastávku přišla Janina a po chvílce už jel autobus, tak jsme nasedli a jak jsme dojeli na Vsetín, tak s pocitem, že nám nic neujelo, jdeme kupovat lístky na vlak. A ejhle vlak nikde - tak voláme Dazulovi kde je že nám ujel vlak!! Dazul teprve nakládal desky a řekl nám ať ho počáme na Středisku.

Po cestě na Středisko se ještě stavíme do pekárny na snídani. Dojdem na Středisko tak

ho tam čekáme a on po chvíli dojede i s Fantů. Dazul si skočil ještě do kanceláře a mohli jsme jet směr Dinotice. Po škaredé rozbité cestě nakonec dojedem na naše místo a můžeme začít pracovat.

Jako první jsme vytáhli desky, pak jsme si rozdělili kdo co bude dělat atd... Já s Kecku mám rozbít celou kadibudku, která spadla pod velkým nápořem sněhu. Tak jsme to udělali a po chvíli se Kecka naštvála na jednu desku neuvědomila si že tam sedím a hodila ju po mě - AU, AU - no řeknu vám to byla bolest.

Jak jsme všechno udělali, mohli jsme jet domů. Dom jsem přijela v 18:00 šla jsem rychle do vany abych stihla jet ještě na další výpravu.. :)

Strategie je cennější než odvaha. (Konfucius)

20.-21.5.2006 **Výprava ratibořských světlušek a vlčat**

(Delfínek) Večer přijedu z Dinotic, valím do koupelny a jdu za sv. a vl. (pro ty co neví - světluškama a vlčatama).

Přijedu tam, schovám kolo, a můžu jít za nima nahoru. Už su tam, položím batoh vytáhnu foťák a začínáme fotit.

Potom si rozdělíme a nachystáme, kde kdo bude spát, protože si chceme zahrát pár her.. Tak třeba Focusing, kterou jsme hráli my v tomto obsazení: já Janina, Veverka, Lečo, a potom se přidala Bára, ale až přišla - no řeknu vám nekonečná hra - hráli jsme ju hodinu a pul.

Po chvíli přijde Zub, ale se jen podívat a potom přijde Bára a ta tam bude i spinkat. Usneme neco po 23:00hod.

Ráno se vzbudíme neco kolem 6:00 hod... Stejně jsme ale vylezli až 7:30hod. Nekdo i pozděj. To jen s tím, že se musíme balit :(. Jak jsme se zbalili, tak šli chystat snídani a

vařit čaj. Jak se vše provedlo, teprve jsme mohli začat papkat.

Po snídani až všechno uklidíme jsme šli ven zahrát pár her na kopec a potom jsme se šli podívat za Petříkem a Barunku. Barča jde zrovna s náma. Dojdeme ke klubovně - tak se odemkne vezmeme batohy a pádíme na zastávku a potom na Vsetín do Lázní.

V Lázních se pořádně vyblbnem a vyřadíme a můžeme jít domů. Dokonce i Barunku jsme dostali na Tobogán. Potom jdeme do sprch a do sušáku.

A z Lázní přímo na oběd do Pizzerie Beseda. Tam jsme se najedli, Někteří si dali i pohár jako třeba já a Barunka - a ostatní jen malé zmrzliny. A potom do parku na výstavu a závody pejsků.

Potom jsme šli na autobus a domů. Tato výprava byla super.

Pozor na špatné lidi: když se bojí o svá privilegia, jsou schopni nejhoršího! (Konfucius)

Finále Modré flotily na Seči ***19.-21.5.2006***

(Paddy) Jak sme jeli se světluškama na Seč. Od klubovny jsme vyjžděli v 19:00 hodin. Po cestě sme zastavili na benzinku a potom sme bloudili až nám jedna cérka ukázala, že máme zahrnut. Konečně sme dorazili na místo. Dojeli sme o půl noci a v té tmě a zimě jsme stavili stany. Museli sme být potichu, protože ti co už dorazili dřív, tak už spali.

Na druhý den sme plnili úkoly. Bylo to moc dobré a také kromě úkolů jsme si plavali a hráli. Jak už sme všechny úkoly dodělali tak trochu k večeru jsme hráli vybíjenou i s cizíma děckama. Chvilí sme hráli na suchu a potom nám začalo pršet, ale my sme si oblékli pláštěnky a hráli jsme dál. Jak tak pršelo, tak začalo svítit slunce a udělala se velká duha.

Začalo se stmívat a začal velký vítr. Museli sme rychle pořádně přikolíkovat stany. Potom sme šli

radši už spať. A ještě před spaním nám Irča řekla, ať si všechny nepotřebné věci zabalíme do bágly. Irča si pak bágly odnesla do auta. Kdyby náhodou to bylo stašně hrozně tak půjdeme spať do auta. Ve stanu byla zima, ale já sem naštěstí zaspala. Na druhý den sme zabalili stany a jeli jsme domů.

Velký boj Slovanů a Franků

Kdy: neděle 18.června v 7:30hod u Dazula

Kde: místo už je známé, ale zatím nebude veřejně prozrazeno. Netřeba čumilů.

O zbraních a kostýmech se psalo už v minulém ŠESTÁKU, tak se nebudu opakovat. Vaši rádci vám informace jistě rádi předají. Jen připomínám a potvrzuju.

Zbraně mohou být opravdu jen ty, které jsou uvedeny.

Za kostýmy a brnění budou přidávány životy. Zkuste si aspoň něco vyrobit. Hra tak bude mnohem zajímavější a pěknější. Teď k pravidlům, tudíž vo co go.

Proti sobě hrají 2 vojska. Vojsko Slovanů a vojsko Franků, které bude mít každé zbudované své hradiště. Do hry každý válečník nastupuje s určitými životy podle vlastní přípravy (viz. výše). Životy budou představovat kramlíky – kolíčky na prádlo. Při každém zřejmém zásahu ztrácí 1 život a to i při zásahu do brnění. Pravdu má vždy zasažený, hrajte proto prosím čestně. Po vyčerpání všech životů odchází poražený do svého hradiště, kde 5 minut načerpává nové životy. Životy se nesmí brát, tudíž nikdo nezískává poražením protivníka jeho životy, hrajete jen s tím, co máte.

Po celou dobu boje je vaším úkolem drtit nepřátelské hordy a hlavně bránit a brát poklady, dobytek, zbraně...které bude mít každý rozmístěné po svém hradišti. Znáte to z Exkalibru. Je to jednoduché a hlavně měřitelné, takže by mělo být nakonec zřejmé kdo zvítězil.

Při soubojích bojujte vždy čestně a s rozumem. I obalené zbraně mohou způsobit úraz. Úderová místa na těle jsou od kolen nahoru a od loktů nahoru. Ruce a nohy od kloubů dolů se nepočítají. Nepočítá se ani hlava a krk, ale na tyto části je nepřípustné úmyslně útočit.

Pokud někdo nese uloupené cennosti, nemusí je nést viditelně, ale pokud přijde o všechny životy, musí to co nese předat vítězi.

Nikdo nesmí mít sebe vlastní cennosti. Smí je u sebe mít jen po dobu nezbytně nutnou k přesunu do svého hradiště (zjednodušeně – jde nekratší cestou do svého hradiště a tam je položí).

Cennosti, které získáte od svých protivníků musíte viditelně položit ve svých hradištích. Nikdo je nesmí schovávat nebo je nosit u sebe.

Tak jsem si říkal, že to budů jednoduché pravidla a je toho jak metele. Ve skutečnosti to není zas tak složité. Všechno si zopáknem ještě před bojem. Nezapomeňte na ty kramlíky. Rozdělení do vojsk proběhne až na místě a předpokládaný konec hry je v 17:00hod. (Zub)

Parawesterniáda 2006

(komik vytvořil Pavlák)

Ve vesnici jménem
Kateřinice je
Parawesterniáda.
Je to den ve weste-
movém stylu, který
pořádají skauti
pro handikepované.

Během několika
minut po zahájení,
přichází první
návštěvníci.

...No právě včera
se to tu otevíralo...

Jak že se tota budova jmenuje?

Ty to nevíš?
No přece DBCB!

V zadu
se můžete nechat
vyfotit a asi tak za dvě
hodiny budou závody
na vozičkách.

Teď to pořádně
rozjedem, tak se drž!

Co blbneš?
Závody jsou až
za hodinu!

Když to tak vezmu tak je postavili
docela rychle.

Mimo jiné aktivity, zde bylo také
ježdění na krávi...

Rychleji! Přidej!
To je jízda!

... jízda na býkovi...

Hlavně dávej pozor,
ať z toho býka nespadneš.

Ten, kdo se rád učí, je blízko poznání. (Konfucius)

...jízda na raftu...

...stříkání z hadice...

... střelení z luku...

Občerstvení bylo zajištěno.

Každý si mohl půjčit vozíček a skusit, co dovede

To jsem ani nevěděl, že to dokážu.

A když už začali všichni odcházet, muselo se všechno poklidit, aby vše zůstalo tak, jak má být.

21.5.2006

(Zub) Sice jsem chtěl jet s Papučárami na kola, ale brigáda v Březinách mně přišla užitečnější, tak jsem si obvolal pár lidiček abych tam teda nebyl sám.

Na schůzce s rodiči jsme rozhodli sítě i tam a pan Meliš se chytl. Mezi nama, makal jak barevný - to je jako lichotka. Překvapilo mě, že se nás tam nakonec sešlo 13 a mimo pana Melíše tam byla i zástupkyně maminek, paní Kutějová. Myslím, že sa aj jakási práca udělala.

Ze začátku to sice vázlo a řekl bych, že terénní úpravy hnusného mokrého a mazlavého slínu bylo spíš pro těžkou techniku než pro křehké dámy a slaboduché pány. (Přišlo mně to jak boj s větrnými mlýny). Naštěstí sa pak našla práce která vypadala, že má konečně smysl. Byla jasně daná a měla konec, oproti tomu předcházejícímu přecházení od jedné hlíny k druhé.

Vozili jsme hrubý štěrk do chodníku pod zámkovou dlažbu. Než sa navozilo do plného, tak ti, co už byli ze silama na dně udělali oheň a nakonec jsme si opekli „výborný“ kabanos, který měl sice speciální protiopékací obal, ale před nama neuspěl.

25.5.2006

(Dazul) Za pár hodin se má DBCB slavnostně otevírat. Nutno dodat, že to je vidět. Už několik dnů je v Březinách šrumecek jak kdyby měla dorazit návštěva z jiné planety.

Neustále něco vozíme, nakládáme a vykládáme, stavíme, zametáme, čistíme, uklízíme, přemísťujeme

Je po sedmé večer a ještě pořád není hotového asi 5m spojovacího chodníku po kterém mají přijíždět vozíčkáři

Uvnitř srubu se už svítí a všechno se tam doslova blýská. Děvčata kmitají jak kybernetické myšky. Strašně moc potěšující je, že přijelo pomáhat moc lidí ze střediska. Zdá se, že už všichni pochopili, že si ŠESTKA nebuduje klubovnu pro sebe, ale že tady vzniká něco, na co bude celé vsetínské středisko hrdé.

Chtěl bych tímto poděkovat všem rodičům, kteří v posledním týdnu chodili nezištně pomáhat, všem šestkařům a šestkařkám i klukům z 1.Ch a 1.smečky, holkám z 2.D, 1.D, 1.roje, Papučářům i lidem mimo středisko - zkrátka všem kteří přiložili ruku k dílu. Moc díky!

Ten, kdo chce stavět dům, se napřed stará o pevné základy. (S'ma-čchien)

26.5.2006 Slavnostní otevření DBCB

(Pajdáš (36.OS) – redakčně kráceno a upraveno) Vzhledem k tomu, že jsem z projevů slyšel jen pana faráře a pak potlesky, nejsem si jist zdali vám bylo dostatečně poděkováno, ...

Ono poděkování je vlastně jen taková formalita, při které je spíš slyšet jména papalášů, kteří si svou přítomností, tu více, tu méně ohřejí svou polívčičku.

Jak tedy projevit vděk a sympatie ? Pojmenovat ulici, náměstí, vyrazit pamětní zlatou medaili ???

Těžko říci co je nejlepší. Z historie se však můžeme spolehlivě poučit, že světská sláva - polní tráva. Jistě, člověka to v ten moment a nějakou dobu poté zahřeje i do oblak povznese. Ovšem, homo sapiens sapiens je potvora nevděčná a rychle zapomínající, jako korouhvička ve větru se točící. Těch ulic a náměstí, které se jmenovaly Franc Josefa II., p a k Masarykova, pak Adolf Hitler Strasse, Rudé armády a pak ... je víc

než dost. Možná to není nejlepší příměr, ale vy mi jistě rozumíte. A tak snad nejlepším poděkováním je, když plody naší práce, byť i anonymně, dobře a dlouho slouží cílům pro které jsme byli ochotni obětovat čas, námahu, nervy, peníze a já nevím co ještě.

Myslím, že už to tak hold bývá, časem nikdo nebude vědět nebo si nevzpomene kdo to byl ten či ten, a co vykonal. Tak jako dnes nevíme, kdo první rozdělal oheň a naučil to ostatní. Přesto, aniž si to uvědomujeme, ho velebíme vždy, když se nám plamínek podaří zažehnout.

Chtěl bych tedy místo poděkování popřát, aby DBCB dlouho dělalo radost, aby dlouho a dobře plnilo cíle pro které je „zplozeno“ a aby to dopadlo jako s tím ohněm.

(Klíště - 6.OS) Měla sem volit mezi maturitním rozlučákem s mými spolužáky a Parawesterniádou. Vyhrála Parawesterniáda už jen kvůli tomu, že sem neměla chuť ve večerní euforii, která by se určitě dostavila řešit nejnovější modely kabelek - a rozhodnutí nelituju. Už jen kvůli těm šťastným pohledům, vřelým slůvkám, byť sem pomohla jen maličkostí, strávit den s lidmi kteří srší nadšením z každé právě probíhající věci...

Seděla sem s jedním klukem, který byl poután na vozíčku a začla rozhovor větou co se mu nejvíc líbí. Při jeho odpovědi mě obklopilo.... ten pocit nedokážu vyjádřit slovy. Řekl, že nejvíc se mu líbí život....

Večer se dostavila taková ta příjemná únava z krásně prožitého dne, ale i mrzutost z přístupu některých lidí, kterým asi funkce stoupá rychle do hlavy...

(Dazul - 6.OS) Parawesterniáda se za těch pár let stala přirozenou součástí oddílového života ŠESTKY. Letos mohu s klidným svědomím konstatovat, že i tradiční akcí celého vsetínského skautského střediska. A tak bych rád radostně zařval: „Jen houšť a větší kapky ...!“

Každým rokem se nám daří k tradičním aktivitám přidat něco nového (hasiči, plachetnice, vozíčky, ...) a vylepšit staré (lanová kladka, zázemí, ...).

I když nás letos prvně počasí bohapustě zradilo, neměl jsem pocit, že to Parawesterniádu zásadně ovlivnilo. Spíše naopak - přijeli ti skalní, mnoha aktivitách bylo více vzájemně popovídat, pozdravit navíc se mi zdálo, že těch lidí přijelo méně než loni.

Svoje kouzlo mělo i populnoční sezení a relaxace dvoudenním maratónu v DBCB.... :-)

Na cestě nacházíme lidi zemřelé hladu, a vy nedokážete otevřít sýpky chudým. Lidé hynou a vy říkáte: to není moje chyba, to zavinila neúroda. To je jako kdyby někdo někoho probodl mečem a pak řekl: já jsem jej nezabil, to můj meč. (Meng-c')

(Brůča - taťka od Delfínka) Přijímáme pozvání na sjezd Bystřičky. To ale netušíme, že ráno bude pršet jako z konve. Ujišťuju se, že skauti žádnou akci neruší a proto s Luďkem, Elen a potomky vyrážíme směr Bystřička.

Po bouřlivém uvitání s Dazulem, Radkem a ostatními oblékáme vestu a helmu. Krátká instruktáž co dělat až vypadne z raftu!!! A jdeme na vodu.

Ve předu statní hoši Radek, Fanta a vzadu kapitán Dazul. První sjezd jezu a nepřemýšlíme o tom, že by jsme přijeli do cíle suší. Několik máchnutí pádel, přejezdů splavů a vystupujem. Nakládáme raft, pálavu a vracíme se na začátek.

Výměna posádky a jdeme do toho znova. Tentokrát sedíme ve předu a voda na nás cáká víc než když jsme byli vzadu. Teď už jsme opravdu mokří úplně celí. Škodolibě se řehtáme jak Dazul s Vojtou se udělali na pálavě!! :)

Po půl hodince příjemně strávené plavby přijíždíme zase do cíle. Promočení ale spokojení s nabitými novými zážitky se těšíme na nedělní oběd. Díky Dazule a ostatní za příjemné dopoledne.

(Dazul - 6.OS) Ráno prší a tím pádem je mi jasné, že nás (na první splutí Bytřičky po znovunapuštění přehrady) moc nepojede. Ale oba brašulové nezklamali a polovina bratřů a sester z 6.zboru taky. A Máji (1.roj) ani nepíšu - protože tu už беру jako by byla ze ŠESTKY. Navíc jsme po delší době potkali Vojtu z Jablůvky a to mně taky moc potěšilo - podával mi levačku, jako kdybychom se viděli naposledy včera. A protože jsme se chystali na třetí a poslední splutí, nedalo mi naprosto žádnou práci dostat Vojtu jako háčka na pálavu. Když bylo Vojtovi asi 12 nebo 13 roků, spluli jsme tu divočinu spolu bez udělán. Potěšilo mne, že mi Vojta věří i po té, co viděl oťřeseného Patrika (kolega z práce), který to po minimálně čtyřech uděláních odpískal. Nebudu napínat - po prvních máchnutích pádlem jsme měl sice trochu obavu, jestli Vojta nezapoměl co jsme spolu v ŠESTCE a jablůvčské SEDMIČCE odzkoušeli, ale po zdárném zdolání prvního pořádného vracáku jsem byl v pohodě. Vojta instinktivně přitahoval i kontroval aniž bych musel ze zadu velet. Sice trapně vypadl, když jsem přidržoval loď při přistání, ale to byla jediná trapná epizoda, která nás potkala.

ČERVEN 2006 (Zub)

2.6.2006 - Oddílový pátek - má ho na starosti Klíšátko a určitě si pro vás připraví spoustu her a zajímavostí

3.6.2006 - Krajské kolo závodu světlušek a vlčat v DBCB! Začátek: 7:30hod., předpokládaný konec: 16:00hod, s sebou: mimo základní vybavení ešus a lžičku! všichni co máte cokoli na starosti (doprovodný program, bufet...) bližší informace u Romíka (tel.604 339 383), nebo u Janíny (tel.731 488 124)

9.6.2006 - Oddílovka - kontrola zbraní v praxi Možná že nás čeká i příjemné a zajímavé překvapení, ale není to zatím jisté. Když mi do tohoto dne řekneš co znamená slovo „talhofer“, prozradím ti jaké překvapení nás čeká.

10.6.2006 - Triatlon a Triatlonek - (pro děti do 15 let) - tradiční sportovní akce na tradičním místě Balaton - Karolinka, Plavání, kolo, běh. Akci zajišťuje Miris. Tel.: 739 037 417

16.6.2006 - Oddílový pátek

18.6.2006 - Boj Slovanů a Franků - více v ŠESTÁKU

23.-25.6.2006 - Předtáborovka - více na straně 6.

30.6.2006 - Ukončovací oheň – sraz jako na oddílovku. Pak se odebereme k Radkovi kde to vypukne. Předpokládaný konec je v 19.00h. Nezapomeňte na kroje!!!!

Prázdninová výprava - pro všechny co zrovna nebudou na dovolené, u babiček, strýčků, babiček a tak

(Janina) Kdy: **pátek-neděle 4.-6.8.2006**

Sraz: v pátek 4.8.2006 v 18:00hod u Ratibořské klubovny

S sebou: 200kč, spacák, karimatka, plavky, ručník a věci, které si sebou obvykle na výpravu berete

Návrat: v neděli autobusem 15:50hod ze Vsetína

Kam: to je zatím malé prázdninové překvapení, ale budeme spát jednu noc v klubovně, jednu venku. Podíváme se do skal a možná půjdeme na nějaké koupaliště.

Takže si to dobře zapamatujte. Už teď se těším.

Toto číslo ŠESTÁKU
je určeno pro:

PRÁZDNINY 2006

1.-5.7. – Puťák – (Chtyrý)

6.-7.7. – Expediční jednotka – (????)

8.-23.7. – Stálý tábor – (Radek, Zub)

29.-30.7. - Oldskautská čtyřcítka - (Dazul)
akce pro všechny šestkařské RS a OS. Start v Dinoticách.

31.7.-5.8. - Rekrea Lipno - už po druhé budou zajištěny plachetnice (cca 40 Kč/den) a skautská základna Kovářov (cca 50 Kč/osoba/den) na lipenské přehradě. Přijet a odjet možno kdykoliv. Inspirace pro mladší členy oddílu - **možno spojit i s rodinnou dovolenou (!!!)**. Kdo bude chtít může se zúčastnit živelného programu dle aktuálního počasí (sjíždění Vltavy, kola, pěší túry, plachtění na přehradě...). Podrobné info u Dazula (737 249 211, drabek@lachim.cz)

4.-6.8.2006 - prázdninová výprava
(Janina) - info na této stránce

18.-27.8. - Expedice ?xxxxx? - (Anita)
- 6.OS připravuje 9-ti denní expedičku na kolách po Rakousku a Slovinsku. Doplněno jízdou na raftu a jinými atrakcemi. Doprava osobními auty. Cena akce je limitována částkou 5.000,-Kč. Pro všechny RS a OS.

Plachtění na přehradě Bystřička - ti, kteří absolvují zaškolení pro jízdu na plachetnici (například na Rekrea Lipno) se mohou domluvit s Dazulem na dopravě střediskové lodi na přehradu a zpět. Pak budou mít loď pro sebe k dispozici. Aby se to vyplatilo, počítá se s minimálně 2 denním ježděním a hlídáním zakotvené lodě přes noc. Využijte k prázdninovým akcím ať už s vlastní družinou, kamarády napříč oddíly, novými prázdninovými přáteli či akci pro rodiče

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít
na <http://sestka.skauti.cz> (sekce ČASOPISY).